

Weinig woonaanbod voor jongeren met verstandelijke beperking in Bussum. Stichting BosEijk wil dat veranderen; 'Onze kinderen willen ook een leven los van ons opbouwen'

v.l.n.r Imme, Hidde, Lara, Thijs en Lot. Ze zouden dolblij zijn met een eigen stekje in Bussum.

© Eigen foto

Yvonne Hulsbos

BUSSUM

Bianca Bos en Hester Hulsbos hebben een droom: een woongroep voor jongeren met een verstandelijke beperking in Bussum. Want: „In Bussum is weinig aanbod voor deze groep”, volgens de twee. Daarom hebben ze Stichting BosEijk opgericht om die droom te realiseren.

Hulsbos kan het weten: ze werkt in de gehandicaptenzorg op de afdeling vastgoed. „Dan zie je heel simpel dat er in Bussum en Naarden veel minder aanbod is dan in Hilversum en Huizen vergeleken met het aantal inwoners in die verschillende gemeenten. Eigenlijk heb je in Bussum alleen De Olmen en die heeft een lange wachtlijst.”

Beiden hebben een dochter met een verstandelijke beperking. „Lot is een vrolijke dame van 21 jaar die met iedereen door één deur kan”, omschrijft Bos haar dochter. Ze werkt bij 't Bakhuis Huizen en Brownies en Downies Bussum. „Mijn dochter is de oudste van drie kinderen, wat verlegen”, vertelt Hulsbos over haar dochter Imme (19). „Ze gaat nog twee dagen in de week naar school en werkt twee dagen in de week bij Papageno en nog een dag bij de Buitenplaats Naarden.”

(Tekst gaat door onder de foto)

v.l.n.r Bianca Bos, Hester Hulsbos en wethouders Nico Schimmel en Barbara Boudewijnse voor Brownies & Downies Bussum waar Bos' dochter Lot werkt.

© Foto STUDIO KASTERMANS/BEN DEN OUDEN

Waardevol

De dames kenden elkaar nauwelijks, totdat hun dochters samen een keer gingen lunchen en de moeders drie deuren verderop ook maar samen gingen lunchen om een oogje in het zeil te houden. Dat was in de zomer van 2019 en toen is het eerste zaadje voor zo'n woongroep gezaaid.

„Net als alle andere jongvolwassenen hebben ze behoefte aan een waardevol leven helemaal los van hun ouders, met eigen woonruimte.” Dan kun je bij een zorginstelling gaan wonen, maar dat is eigenlijk kamerbewoning met een gedeelde keuken en sanitair. „Wij willen écht een eigen woonruimte regelen, waar ze ook bezoek kunnen ontvangen en volwassen kunnen worden. Lot kan bijvoorbeeld heel goed overweg met haar zus die nu in Amsterdam woont. Hoe mooi is het als die dan op bezoek kan komen”, vertelt Bos. Het hoeft allemaal niet heel groot, gewoon eigen sanitair een keukentje en een woon/slaapkamer, dat is hun ideaal.

In de buurt

Het moet een groep worden voor jongeren tussen de 18 en 30 jaar met een licht verstandelijke beperking of autisme. Veruit de favoriete locatie voor die leefgroep is Bussum, het liefst in het centrum zodat alles op loop- of fietsafstand is: vlakbij het openbaar vervoer, in de buurt van werk, vrienden, sport en familie. Alles in de buurt zodat ze zoveel mogelijk zelfstandig kunnen leven, maar Naarden zou ook goed zijn.

„Onze kinderen kunnen veel zelf, maar er moet wel 24 uur per dag hulp aanwezig zijn.” Voor grote en vaak kleine vragen: heb je je tanden geïet, zit je kleding in de wasmand, wat moet je in de winter aan als je naar buiten gaat? „Ze hebben altijd een hulplijn nodig en die moet in de nabijheid

zijn.” Het moet een plek zijn waar ze oud kunnen worden en helemaal opgezet vanuit de jongeren. „Het systeem moet ook draaien als wij als ouders er niet meer zijn, daarom hebben we een stichting opgericht die moet kijken wat het beste is voor het kind, ook als dat (op termijn) verhuizen is.”

Balans

Om dezelfde reden gaat straks een onafhankelijk orthopedagoog (gespecialiseerd opvoedkundige, red.) bepalen wie er in de groep gaat wonen. De groep moet in balans zijn, elke bewoner op zijn plek. De 35 geïnteresseerden die zich inmiddels gemeld hebben voor het project, staan dus niet op een wachtlijst maar op een 'interesselijst', zonder toezegging. Verder moet het initiatief voor iedereen toegankelijk zijn, niet alleen voor de happy few met rijke ouders.

Ondertussen zijn ze druk in gesprek met gemeente en woningbouwcoöperaties over geschikte panden of nieuw te bouwen woningen. Ze schuiven regelmatig aan bij wethouders Barbara Boudewijnse en Nico Schimmel over het onderwerp. „De wethouders denken zoveel mogelijk met ons mee, maar we krijgen natuurlijk geen voorrang op de wachtlijst voor woonruimte.”

Eerste prioriteit

Het duo komt de wethouders regelmatig tegen bij hun 'jacht' naar geschikte locaties zoals bij de informatieavond over de 'Emmalocaties', over de herbestemming van de voormalige Koningin Emmaschool. „De wethouder herkende ons natuurlijk en kwam ons al lachend tegemoet.” Ze hebben meer plekken op het oog, zoals het voormalige terrein van Scapino. „Deze doelgroep geeft geen parkeerdruk, brengt een vriendelijk gezicht mee en geen rottigheid doorgaans. Er is toezicht. Dat is voor partijen aantrekkelijk”, zegt Bos over de jongeren. Het vinden van betaalbaar vastgoed is nu de eerste prioriteit.

Het volgende op het lijstje: garanderen dat de zorg over dertig jaar nog staat. Met professionele zorg en hulp van de Bussumse gemeenschap. Met 'naoberschap', een mooi Twents woord voor burenhulp; kijk om naar je naasten. „We krijgen ook reacties van stadsgenoten, 'als je hulp nodig hebt, dan zeg je het maar'.” Mensen die bijvoorbeeld als kookvrijwilliger of wandelmaatje een handje willen helpen. „Maar het werkt ook andersom, dat de jongeren de hond uitlaten voor de buurman of een boodschapje doen. Zij voegen waarde toe aan de buurt”, zegt Bos.

Echte Bussumers

„Het is belangrijk dat onze kinderen een gezicht houden in Bussum, het zijn echte Bussumers”, vindt Hulsbos. „Dit initiatief is 'van Gooisemeerders voor Gooisemeerders'. Dat maakt dat buurtgenoten sneller wil helpen, zoals je ziet bij initiatieven als Papageno of hospice C'est La Vie.”

„We hebben allebei ook 'gewone kinderen' daar heb je soms zorgen over. Maar je weet dat het, als ze redelijke keuzes maken, wel goed komt. Voor kinderen met een verstandelijk beperking moet je er altijd zijn als ouders. Maar ze moeten ook de kans krijgen om los van ons een bestaan op te bouwen.” Hulsbos: „Het liefst hebben we alles morgen klaar, maar uit mijn werk in de zorg weet ik dat dit tijd kost. Maar dit gaat ons lukken!” Dat weten ze allebei zeker.

Stichting BosEijk

Zelf een kind in de doelgroep, bezig met een ander ouderinitiatief, interesse om het project te sponsoren of op een andere manier bij te dragen? Neem contact op via info@stichtingBosEijk.nl of kijk op dorpzigt.nl